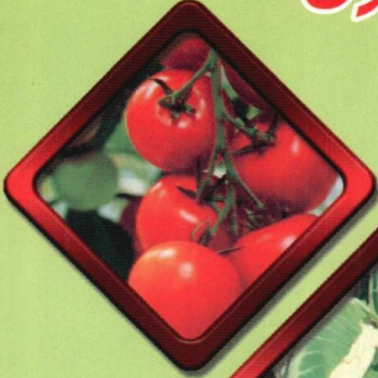

ربيع جون يا جيون آء پي ايم

نگران
ديدار احمد پٽو
تحرير
غلام مصطفي نانگراج

ڊائريڪٽوريٽ زرعي اطلاعات
زرعي توسيع سنڌ، حيدرآباد
2011-12

ربيع جون پاڃيون ۽ آءِ پي ايم

نگران

ديدار احمد پٽو

ڊائريڪٽر

زرعي اطلاعات سنڌ

تحرير

غلام مصطفيٰ نانگراج

اسسٽنٽ پبلستي آفيسر

زرعي توسيع سنڌ

زرعي اطلاعات زرعي توسيع ، زراعت کاتو حڪومت سنڌ.

2011-12

ربيع جون پاجيون ۽ آءِ پي ايم

ربيع جي مند سنڌ ۾ پهرين نومبر کان شروع ٿئي ٿي. هن مند ۾ مختلف سايون پاجيون ۽ مصالحا پوکيا وڃن ٿا، جن مان مکيه هي آهن: مٽر، تماٽا، بند گوبي، موريون، گوگڙو، هربو، سلاڊ، ڏاٽا سٿونف ۽ ڦوڏنو وغيره.

جيتوڻيڪ هي پاجيون زمانن کان آبادگار پوکيندا اچن ٿا، جنهن جي ڪري ڪافي ڄاڻ آهي. پر وقت سان گڏ زرعي سائنسدان نيون نيون جنسون ايجاد ڪندا رهن ٿا ۽ پوکيءَ جي طريقن ۾ به سڌارو آڻيندا رهن ٿا. ان ڪري وقت به وقت آبادگارن کي مشورن ڏيڻ جي درڪار پوي ٿي.

هن ڪتابجي ڪي مشورن جي لحاظ کان ٽن حصن ۾ ترتيب ڏنو ويو آهي

- (1) پاجين جي پوکيءَ واسطي بنيادي مشورا.
- (2) فصلوار سفارشون.
- (3) پاجين جي جيتن جي ضابطي جي گڏيل حڪمت عملي (آءِ پي ايم).

پاجين جي پوکيءَ واسطي بنيادي مشورا:

(الف) ڪيميائي پاڻن لاءِ مشورو:

جيئن ته زمينون مختلف قسمن جون ٿين ٿيون، جهڙوڪ، وارياسيون، لتياسيون، پڪيون، ڪلر وغيره واريون، انڪري هر قسم جي زمين لاءِ پاڻ مختلف قسم جو مختلف وزن ۾ ڏيڻو هوندو آهي جنهن لاءِ زمين جي مٽي ليبارٽريءَ مان چڪاس ڪرائڻي هوندي آهي ته جيئن پتو پوي ته زمين ڪهڙي قسم جي آهي ۽ ان کي ڪهڙو پاڻ ۽ ڪيترو ڏيڻ گهرجي. پر عام طور تي اسان جا آبادگار زمين جي مٽي چڪاس ڪرائڻ بنان پاجين کي ڪيميائي پاڻ ڏين ٿا جنهن جو نقصان اهو آهي ته فصل کي صحيح پاڻ نٿو ملي ۽ نتيجي ۾ پيداوار گهٽ ملي ٿي. ڪافي جاين تي اهو ڏٺو ويو آهي ته ڪلرائين ۽ پڪين زمينن ۾ به آبادگار ڏي اي پي پاڻ ڏين ٿا، جڏهن ته اهڙين زمينن ۾ ڏي اي پي پاڻ منع ٿيل آهي جنهن جي جاءِ تي ايس ايس پي يا تي ايس پي وغيره ڏيڻو آهي، انڪري جتي پاجيون پوکيون هجن اتي جي پهريان ليبارٽريءَ مان مٽي چڪاس ڪرائجي. اهڙي قسم جون مٽيءَ ۽ پاڻيءَ جي چڪاس واريون ليبارٽريون زراعت کاتي حڪومت سنڌ پاران گهڻو ڪري هر ضلعي اندر قائم ٿيل آهن، جيڪي معمولي في وصول ڪرڻ سان مٽي چڪاس

ڪري ڏين ٿيون.

۽ اتي ئي زرعي ماهر به موجود آهن جن کان معلوم ڪجي ته جنهن زمين جي مٽي چڪاس ٿي آهي، ان ۾ ڪهڙو پاڻ ۽ ڪيترو ڏيڻ گهرجي.

ڪيميائي پاڻ ڏيڻ جي لاءِ ان ڳالهه جو به خاص خيال رکجي ته پاڻ ڇتي ڇڏي نه ڏجي پر پاڻ ڏئي مٿان هڪدم پاڻي ڏيڻ گهرجي. ڪي آبادگار صبح جو پاڻ ڇتي پاڻي شام يا رات جو پيا ڏيندا آهن يا وري شام جو پاڻ ڇتي صبح جو پيا پاڻي ڏيندا آهن. ائين هرگز نه ڪرڻ گهرجي ڇاڪاڻ ته پاڻ ڇتي ڇڏي ڏيڻ سان هوا ۽ اس ۾ ڳري اڏامي زبان ٿئي ٿو.

ان کان علاوه ڪيميائي پاڻ ڪوشش ڪري پوئڻ جي پاڙن وٽ ڏيڻ گهرجي. سڄي زمين ۾ ڇٽڻ سان هڪ ته پاڇيءَ وارن پوئڻ کي پاڻ گهٽ ملي ٿو ۽ خالي زمين ۾ وڃي ڪري ٿو. جنهن جي ڪري پاڻ زبان به ٿئي ٿو ۽ زمين جي خالي جاين تي پاڻ پوڻ سان گندگاهه گهڻو زور وٺي وڃي ٿو.

(ب) زمين جي چونڊ ۽ تياريءَ لاءِ مشورو:

پاڇين جي پوکيءَ لاءِ ڪوشش ڪري نرم لٽياسي زمين جي چونڊ ڪجي ته جيئن پاڇيون پليون ٿين. تياريءَ ۾ خاص طور تي زمين جي سنوت ۽ اونهن هرن ڏيڻ تي خاص ڌيان ڏيڻ گهرجي. زمين جي سنوت لاءِ جيڪڏهن سهولت موجود هجي ته ليزر ليورنگ مشين استعمال ڪجي. جنهن سان زمين عام ڪيڻ کان تمام گهڻو سٺي نموني سنوت ۾ اچي ٿي جنهن جي ڪري پاڇين کي پاڻ پاڻي صحيح ملي ٿو ۽ پاڇيون پليون ٿين. ٿيون اهڙي طرح اونهن هرن لاءِ راجا هر هڻجي ۽ مٿان پٽريچڻ لاءِ روٽا ويٽر هر هڻي پٽريچجن.

(ت) بچ سيڪ تي هڻڻ جو مشورو:

بچ جون جنگيون يا پٽجاري جو روٽو ڪرين کي پهريان پاڻي ڏئي جتي سيڪ هجي اتي هڻڻ گهرجي. سيڪ تي بوڪيل پاڇي جلد ڦٽي ٿي ۽ تيار به ٿڪڙي ٿئي ٿي.

(ث) چيزل پلو هڻڻ جو مشورو:

عام طور تي اسان وٽ زمينن کي ويسند نٿي ڏني وڃي. هڪڙو فصل کڻي وري ٻيو فصل پوکيو وڃي ٿو اهڙي طرح زمين ۾ نامياتي مادي طور وڻاڻ جو پاڻ يا ساڻو پاڻ به نٿو ڏنو وڃي ان کان علاوه زمينن کي اونها هر پٽ نٿا ڏنا وڃن جنهن جي نتيجي ۾ زمين اندر سخت تهه ٺهي پوڻ

جي شڪايت عام آهي. ان سخت تهه جي ڪري ٻوٽن جون پاڙون زمين ۾ گهريون نشيون وڃن ۽ ٻوٽن کي زمين مان مناسب خوراڪ، هوا ۽ پاڻي نٿو ملي، جنهن جي ڪري پيداوار گهٽ لهي ٿي. ان ڪري ماهرن جو چوڻ آهي ته زمين مان سٺي فصل کڻڻ لاءِ سخت تهه کي ٽوڙڻ لاءِ ضروري آهي ته هر ٽئين سال زمين ۾ چيزل پلو ضرور هڻڻ گهرجي.

چيزل پلو هڻڻ سان نه صرف زمين اندر جڙيل سخت تهه ٽٽي پوي ٿو، پر ساڳئي وقت چيزل پلو جي اها به خاصيت آهي ته اهڙي زمين اندر راج ۽ ڊسڪ پلو کان گهڻو اونهو به وڃي ٿو ۽ زمين کي اٽلائي به بلڪل نٿو جنهن جي ڪري زمين جي سنوت خراب نٿي ٿئي ۽ زمين جو مٿيون طاقت وارو تهه به پنهنجي جاءِ تي برقرار رهي ٿو.

(ج) وٽاڻ جي پاڻ ڏيڻ جو مشورو:

اڪثر ڪري ائين سمجهيو وڃي ٿو ته ڀاڄين کي ڪيميائي پاڻ ڏيڻ سان ئي سٺي پيداوار کڻي سگهجي ٿي پر حقيقت ان جي بلڪل برعڪس آهي. حقيقت اها آهي ته ڪيميائي پاڻ جي استعمال سان ڪنهن به فصل مان وقتي طور تي پيداوار ڇڳي ته ڪافي سگهجي ٿي پر زمين جي حالت نٿي سڌري بلڪه ان جي زرخيزي گهٽبي وڃي ٿي. ڇاڪاڻ ته اسان زمين ۾ نامياتي مادو شامل ناهيون ڪري رهيا. هڪ تجزيي موجب هن وقت سنڌ جي زمينن ۾ هڪ سيڪڙو کان به نامياتي مادو گهٽ آهي. جيڪو زمينن مان سٺي پيداوار کڻڻ لاءِ بلڪل ناڪافي آهي جنهن کي وڌائڻ لاءِ ضروري آهي ته زمينن کي هر ٽئين سال وٽاڻ جو گريل سڙيل پاڻ ضرور ڏيڻ گهرجي. وٽاڻ جو پاڻ ڀاڄين پوکڻ کان پهرين زمين ۾ 150 کان 200 مٿ في ايڪڙ ڏيڻ گهرجي پاڻ ڏيڻ وقت ان جي گريل سڙيل هجڻ جي پڪ ضرور ڪرڻ گهرجي فصل ۾ تازو وٽاڻ جو پاڻ هرگز نه وجهڻ گهرجي. ڇاڪاڻ ته هڪ طرف وٽاڻ جي تازي پاڻ ۾ زمين کي سڌارڻ واري گهريل طاقت ناهي هوندي ۽ ٻئي طرف ان ۾ گندگاهه جا پڇ موحود هوندا آهن، جيڪي زمين ۾ پاڻ وجهڻ شرط ڦٽي پوندا آهن ۽ دير تائين پوکيل ڀاڄين جي فصلن ۾ مسئلو پيدا ڪندا رهندا آهن ان کان علاوه ڪچو پاڻ زمين ۾ وجهي ڀاڄيون پوکڻ سان ڀاڄين کي اڏوهي لڳي ٿي ۽ ڀاڄين جي فصل ۾ نقصان ٿئي ٿو. وٽاڻ جو پاڻ ڀاڄيون پوکڻ کان هڪ مهينو پهرين زمين ۾ وجهي هڪدم هرن ذريعي ملائي پاڻي ڏيڻ گهرجي. پاڻي ڏيڻ کان پوءِ جڏهن زمين وٽ ۾ اچي ته هر ڏئي وري ريج ڪجي ۽ ٻيهر جڏهن زمين وٽ ۾ اچي ته هر ڏئي مٿان گاڏي گهمائي ڪجهه ڏينهن زمين کي ڇڏي ڏجي ته جيئن زمين ۾ موحود گندگاهه جا پڇ ڦٽي اچن. جنهن بعد زمين کي هر ڏئي زمين تيار

ڪري ياجيون پوکجن ته زمين ۾ گهڻو گندگاھ به نه ٿيندو ۽ زمين طاقتور به ٿي پوندي.

(ح) ياجين ۾ پاڻ ۽ پاڻيءَ جي استعمال لاءِ مشورو:

- (1) پاڻ هميشه ماڪ سڪڻ کان پوءِ پرڻڌ واري وقت تي ڏجي.
- (2) پاڻ اهڙي طرح سان ڏجي جيئن پاڻ ياجيءَ جي پاڙن جي ڀر ۾ ڪري.
- (3) پاڻ ڏيڻ کان پوءِ پاڻي ڏيڻ ۾ دير هرگز نه ڪجي بلڪ هڪدم پاڻي ڏجي.
- (4) بچيل پاڻ کي کليل ۽ گهم واري حالت ۾ نه رکجي پر چڱيءَ طرح ٻڏي يا ڊهي ۾ بند ڪري خشڪ جاءِ تي رکجي.
- (5) پاڻي ياجين کي گهڻو هرگز نه ڏجي ۽ خاص طور تي ڪرين تي پوکيل ياجين ۾ پاڻي اهڙي طرح ڏجي جيئن چنگين يا لڳل ٻوٽن تائين صرف سيڪ پهچي پر اهي پاڻيءَ ۾ هرگز نه ٻڏن. ڇاڪاڻ ته سيڪ واري ياجي تمام گهڻي سٺي ٿئي ٿي.
- (6) سڀني ياجين کي پوکيءَ کان پوءِ به ٽي پاڻي تڪڙا تڪڙا ڏيڻ گهرجن.
- (7) هر ياجيءَ کي ٻڌايل پاڻيءَ جي وقفي کان علاوه موسم ۽ فصل جي حالت کي به نظر ۾ رکجي مينهوگي هجي ته پاڻي نه ڏجي. فصل ۾ وٽ گهڻي هجي ته به نه ڏجي.

(خ) بيجارو پوکڻ لاءِ مشورو:

بيجاري رستي پوکجندڙ ياجين جهڙوڪ، مرجن، واڱڻ، بصرن، گوبي، ثمانن وغيره جي بيجاري تيار ڪرڻ لاءِ هيٺئين طريقي کي اختيار ڪجي:

بيجارو ڊگهين ايسن پٿرين جي شڪل وارين ٻارين ۾ پوکجي. اهڙين ٻارين ۾ لت واري مٽي وجهي. زمين جي سطح کان مٿي ڪري وچ مان اهڙي طرح ناليون ڪڍجن، جيئن جيڪڏهن پاڻي ڪنهن به سبب جي ڪري گهڻو ٿي وڃي ته اهو نالين ۾ وهي وڃي ۽ بيجارو گهڻي پاڻيءَ جي ڪري سڙي نه ان کان پوءِ ڪڪ پن ۽ ٻيو گند ڪجرو ساڙي خاڪ تيار ڪجي اها چار (خاڪ) جڏهن ٿري وڃي ته جنهن به ياجيءَ جو بيجارو پوکڻو هجي ان جو ٻج لت واري مٽيءَ تي ڇڻي، مٿان خاڪ ايتري وجهجي جيئن ٻج چڱيءَ طرح ڍڪجي وڃي ۽ ڍڪيل ٻج کي هٿ واري قوهاري سان پاڻيءَ جو قوهارو ڪري مٿان ڪڪن، يا سارين جي پلال سان ڍڪي ڇڏجي، جنهن بعد روزانو ڪڪن جي مٿان هٿ واري قوهاري سان تيسرائين پاڻيءَ جو قوهارو ڪجي جيستائين ٻج مڪمل ڦٽي وڃي، جنهن بعد پاڻيءَ جو ٻئي ٽئين ڏينهن قوهارو ڪبو رهجي ائين ڪرڻ سان بيجاري جو قوتو ٿيو پلو ٿيندو ۽ مٿان ڍڪڻ جي ڪري بيجاري کي گهڻي گرمي يا گهڻي سردي نه لڳندي ۽ ساڳئي

وقت بچ کي پاڻيءَ جو سيڪ به هر وقت مناسب مقدار ۾ ملندو رهندو پر جڏهن پيچارو وڌو تي وڃي ته ڪڪ ڪانا هٽائي ڇڏجن.

ربيع جي پاڇين جون فصلوار سفارشون

مٽر (Peas)

پوکيءَ جو وقت: آڪٽوبر کان نومبر
جنسون: پرلي، سونيڪس، پي ايف 400، چبامٽر
بچ جو مقدار: 15 کان 20 ڪلو گرام
پوکيءَ جو طريقو: ننڍي قد وارين جنسن جون، چئن فوٽن جي ويڪرن ڪرين تي، اڍائي کان ٽن انچن جي مفاصلي تي چنگيون هڻجن.
وڏي قد ۽ وچولي قد وارين جنسن جون، چئن فوٽن جي ويڪرن ڪرين تي، ٻن کان ٽن انچن جي مفاصلي تي چنگيون هڻجن.
ڪيميائي پاڻ: ڊي اي پي هڪ کان ڏيڍ پوري، يوريا هڪ پوري ۽ پوٽاش هڪ کان ٻه پوريون في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه ڀيرا هڪ هڪ يوريا هر پندرهن ڏينهن يا اٺين پي ڪي (17.17.17) جون 3 پوريون في ايڪڙ، هڪ پوري اٺين پي ڪي پوکيءَ وقت ٻي پوري اٺين پي ڪي ۽ اڌ پوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين پوري اٺين پي ڪي ۽ اڌ پوري يوريا في ايڪڙ مهيني بعد ڏجي.
پاڻي: هفتي هفتي ضرورت مطابق ڏجي

تماتا (Tomato)

پوکيءَ جو وقت: پيچارو جون کان جولاءِ يا آگسٽ ۾ پوکجي رونبو آگسٽ کان سيپٽمبر تائين ڪجي.
جنسون: روما، ايس آر ٽوٽي 10 وڪري لائنگ سیرمني ميڪر، مارگلوب، گرنتا، رٿگرس وغيره.
بچ جو مقدار: 200 کان 250 گرام في ايڪڙ
پوکيءَ جو طريقو: 6 کان 8 فوٽن جي ويڪرن ڪرين تي هڪ کان ٻن فوٽن جي مفاصلي تي رونبو ڪجي.
ڪيميائي پاڻ: ڊي اي پي هڪ کان ڏيڍ پوري، يوريا هڪ پوري ۽ پوٽاش هڪ کان ٻه پوريون

في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه ڀيرا هڪ هڪ کان ڏيڍ ٻوري يوريا هر پندرهن ڏينهن يا اٺن ٻي ڪي (17.17.17) جون 3 ٻوريون في ايڪڙ، هڪ ٻوري اٺن ٻي ڪي پوکيءَ وقت، ٻوري اٺن ٻي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين ٻوري اٺن ٻي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا في ايڪڙ مهيني بعد ڏجي.

پاڻي: روڻي کان پوءِ ٻه ٽي پاڻي تڪڙا تڪڙا ڏجن ۽ بعد ۾ گرميءَ ۾، هر هفتي ۽ سرديءَ ۾ 15 ڏينهن ضرورت مطابق ڏجي.

پتاٽا (Potato)

پوکيءَ جو وقت: آڪٽوبر کان نومبر

جنسون: اڇا پتاٽا سانتي، ڊايمٽ، پروينٽو

ٻج جو مقدار: 15 کان 20 مڻ في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: 2 کان اڍائي فوٽن جي ڪرين جي چوٽيءَ تي، 5 کان 6 انچن جي مفاصلي تي لڳائجن.

ڪيميائي پاڻ: ڊي اي ٻي هڪ کان ڏيڍ ٻوري. يوريا هڪ هڪ ٻوري ۽ پوٽاش هڪ کان ٻه ٻوريون في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه ڀيرا هڪ هڪ ٻوري يوريا هر پندرهن ڏينهن يا اٺن ٻي ڪي (17.17.17) جون 3 ٻوريون في ايڪڙ، هڪ ٻوري اٺن ٻي ڪي پوکيءَ وقت ٻي ٻوري اٺن ٻي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين ٻوري اٺن ٻي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا في ايڪڙ مهيني بعد ڏجي.

پاڻي: پهريون پوکيءَ وقت هڪدم، باقي هفتي ڏهين ڏينهن ضرورت مطابق ايترو ڏجي جنهن جو چوٽيءَ تي صرف سيڪ ٻهجي.

پتاڻي گجرون (Carrot)

پوکيءَ جو وقت: آڳاٽي پوک سيپٽمبر کان آڪٽوبر

مندائتي پوکي، نومبر

جنسون ۽ ٻج جو مقدار: ڊيسي 5 کان 6 ڪلو ۽ وڻجتي 3 کان 4 ڪلوگرام في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: اٺن ڪرين تي ٻنهي پاسي مٺي انچ جون اونهيون ليڪون پاڻي، انهن ۾ ٻج ڇڏي، هٿ سان ڍڪي سيڪ جيترو پاڻي ڏجي.

مفاصلو: ٻوٽا ٽن چئن انچن جا ٽين ته 13 انچن جي مفاصلي تي ڇڏائي ڪجي.

ڪيميائي پاڻ: ڊي اي پي هڪ کان ڏيڍ ٻوري يوريا هڪ ٻوري ۽ پوٽاش هڪ کان ٻه ٻوريون
 في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه ٻيرا هڪ هڪ ٻوري يوريا هر پندرهن ڏينهن يا اين پي ڪي
 (17.17.17) جون 3 ٻوريون في ايڪڙ. هڪ ٻوري اين پي ڪي پوکيءَ وقت ٻي ٻوري اين پي
 ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين ٻوري اين پي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا في ايڪڙ
 مهيني بعد ڏجي.

پاڻي: اڳاٽي فصل کي پهريان ٽي چار پاڻي هر هفتي ۽ بعد ۾ ٽڏين ۾، ڏهين
 ٻارهين ڏينهن پاڻي ڏجي.

بصر (Onion)

پوکيءَ جو وقت: اڳاٽي فصل لاءِ بيجارو جولاءِ کان آگسٽ تائين لڳائجي ۽ رونيو آگسٽ
 کان سيپٽمبر ۾ ڪجي ۽ پاڇائي پوکي جنوري تائين ڪري سگهجي ٿي.
 جنسون: ڦلڪارا، ٿاڻو بولا خان گهوٽڪي ۽ ديسي

ٻج جو مقدار: ڪن ٻه اڍائي ڪلوگرام في ايڪڙ
 پوکيءَ جو طريقو: ٻه کان اڍائي فوٽن جي مفاصلي وارن ڪرين جي ٻنهي پاسي، ٻن کان ٽن انچن
 جي مفاصلي تي بيجارو رونيو ڪجي.

ڪيميائي پاڻ: ڊي اي پي هڪ کان ڏيڍ ٻوري يوريا هڪ ٻوري ۽ پوٽاش هڪ کان ٻه ٻوريون
 في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه ٻيرا هڪ هڪ ٻوري يوريا هر پندرهن ڏينهن يا اين پي ڪي
 (17.17.17) جون 3 ٻوريون في ايڪڙ. هڪ ٻوري اين پي ڪي پوکيءَ وقت ٻي ٻوري اين پي
 ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين ٻوري اين پي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا في ايڪڙ
 مهيني بعد ڏجي.

پاڻي: شروعاتي 3 پاڻي هفتي هفتي بعد ۾ ڏهين ٻارهين ڏينهن
 گڏ ۽ مٽي ڇاڙهن: گند گاه جيئن نظر اچي ته گڏ ڪري گند گاه جي صفائي ڪجي ۽ ٻوٽن
 تي ٻه ٻيرا مٽي ڇاڙهجي.

ٿورم (Garlic)

پوکيءَ جو وقت: اڳاٽي پوکي سيپٽمبر کان شروع ڪجي ۽ ختم نومبر جي آخر ۾ ڪجي.
 جنسون: ديسي نيودمبالو

ٻج جو مقدار: 100 ڪلوگرام في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: ننڍين ٻارين ۾ اڌ فوٽ جي مفاصلي تي قطارن ۾ ٽن ٽن انچن جي مفاصلي تہ ڳڙيون رونبو ڪجن. جڏهن تہ ڪرين تي بہ پوکي ڪري سگهجي ٿي.

ڪيميائي پاڻ: ڊي اي پي هڪ کان ڏيڍ پوري، يوريا هڪ پوري ۽ پوٽاش هڪ کان ٻہ پوريون في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻہ ڀيرا هڪ هڪ پوري يوريا هر پندرهن ڏينهن يا اين پي ڪي اين پي (17.17.17) جون 3 پوريون في ايڪڙ، هڪ پوري اين پي ڪي پوکيءَ وقت ٻوڙي پي پوري اين پي ڪي ۽ اڌ پوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين پوري اين پي ڪي ۽ اڌ پوري يوريا في مهيني بعد ڏجي.

پاڻي: شروعاتي ٻہ ٽي پاڻي ٽڪڙا ڏجن تہ جئين ڳڙيون ڦٽن. جنهن بعد گرميءَ ۾، اين پي ڪي هفتي هفتي ۽ سرديءَ ۾ ڏهين ٻارهن ڏينهن

پالڪ (Spinach/Chard)

پوکيءَ جو وقت: ڊيسي پالڪ آڪٽوبر کان جنوريءَ تائين پوکجي پرو لائيتي پالڪ ان سان گڏ سائوڻيءَ ۾ پوکي وڃي ٿي.

جنسون: ڊيسي پالڪ نرم ۽ سنهن پنن واري ۽ ولايتي پالڪ سخت ۽ وڏن پنن واري
ٻج جو مقدار: 15 کان 20 ڪلو گرام في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: ننڍين ٻارين ۾ قطارون جي شڪل ۾ پوکجي پر ساڳئي وقت ننڍن ڪرين تي پوکي سگهجي ٿي.

ڪيميائي پاڻ: پوکيءَ وقت اي پي ڪي (17.17.17). هڪ پوري، ٻي پوري اين پي ڪي ۽ اڌ پوري يوريا 15 ڏينهن بعد، ٽين پوري اين پي ڪي ۽ اڌ پوري يوريا مهيني بعد ڏجي. ان کان پوءِ هر لوب کان پوءِ هڪ پوري يوريا في ايڪڙ وجهجي.

پاڻي: گرميءَ ۾ هر هفتي ۽ ٿڌ ۾ ٻارنهن کان پندرهن ڏينهن ڏيڻ گهرجي.

گل ڳوبي (Cauli Flower)

پوکيءَ جو وقت: (1) سنڌ ۾ آڳاٽي فصل لاءِ پيچارو فيبروري_مارچ ۽ رونبو مارچ_اپريل ۾ ڪجي پر ڪي آبادگار جون جولاءِ ۾ پيچارو پوکي جولاءِ_آگسٽ ۾ بہ رونبو ڪن ٿا.

(2) مندائتي ڳوبيءَ جو پيچارو آگسٽ سيپٽمبر ۾ ۽ رونبو سيپٽمبر کان نومبر تائين ڪرڻ گهرجي.

(3) ٻاڇاڻو پيچارو نومبر ۾ پوکجي ۽ رونبو نومبر جي آخري هفتي کان ڊسمبر جي 15

تاريخ تائين ڪجي.

جنسون: چين جو موتي يا اڇي گوبي ۽ آمريڪي ارلي ونڊر، سنو ڊرسٽ

پج جو مقدار: آڳاٽي فصل لاءِ 600 کان 800 گرام ۽ منڊائني ۽ پاڇائي فصل لاءِ 400

کان 500 گرام في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: 2 کان اڍائي فوٽن جا ڪريا ٺاهي، انهن جي پنهي پاسي هڪ کان ڏيڍ فوٽ

جي مفاصلي تي رونبو ڪجي. پر رونبو هر ڪري تي اهڙي طرح ڪجي جيئن ٻوٽا هڪ ٻئي جي

سامهون نه اچن.

ڪيميائي پاڻ: ڊي اي پي هڪ کان ڏيڍ پوري يوريا هڪ پوري ۽ پوٽاش هڪ کان ٻه پوريون

في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه ڀيرا هڪ هڪ پوري يوريا هر پندرهن ڏينهن يا اين پي ڪي

(17.17.17) جون 3 پوريون في ايڪڙ، هڪ پوري اين پي ڪي پوکيءَ وقت ٻي پوري اين پي

ڪي ۽ اڌ پوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين پوري اين پي ڪي ۽ اڌ پوري يوريا في ايڪڙ

مهيني بعد ڏجي.

گڏ ۽ پاڻي: گڏ جڏهن روني ڪان پوءِ ٻوٽا چڱي طرح لڳي وڃن ته ڪجي ۽ ٻوٽن تي

هلڪي مٽي جاڙهجي. اهڙي طرح پندرهن ڏينهن ٻي گڏ ڪري وري مٽي جاڙهجي. پاڻي شروع

ٻه ٽي ٽڪڙا ڏجن. ان بعد سرديءَ ۾ ڏهين پندرهن ڏينهن ۽ گرميءَ ۾ هفتي هفتي پاڻي ڏجي.

نوٽ: گوبيءَ جي بيجاري کي گهڻي گرمي ۽ گهڻي سرديءَ کان بچائڻ لاءِ ڍڪڻ

گهرجي.

بند گوبي (Cabbage)

پوکيءَ جو وقت: منڊائني پوکي لاءِ بيجارو سيپٽمبر_ آڪٽوبر ۾ ۽ رونبو آڪٽوبر_

نومبر ۾ ڪجي. جڏهن ته پاڇائي پوکيءَ لاءِ بيجارو نومبر ۾ ۽ رونبو ڊسمبر ۾ ڪجي.

جنسون: مقامي بنينزا، هائبرڊ: نيت، ايورگرين، گرین ايڪسپريس، گرین بال پج جو

مقدار: 100 کان 400 ڪلوگرام

پوکيءَ جو طريقو: ٻن ٻن فوٽن جا ڪريا ٺاهي. انهن جي پنهي پاسي هڪ کان ڏيڍ فوٽ جي

مفاصلي تي رونبو ڪجي پر رونبو ڪري جي پنهي پاسي اهڙي طرح ڪجي جيئن ٻوٽا هڪٻئي

جي سامهون نه اچن.

ڪيميائي پاڻ: اي پي هڪ کان ڏيڍ پوري، ۽ پوٽاش هڪ کان ٻه پوريون في ايڪڙ پوکيءَ

وقت ۽ بعد ۾ به پيرا هڪ هڪ يوريا هر پندرهن ڏينهن يا اين پي ڪي (17.17.17) جون 3 ٻوريون في ايڪڙ، هڪ ٻوري اين پي ڪي پوکيءَ وقت ٻي ٻوري ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين ٻوري اين پي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا في ايڪڙ مهيني بعد ڏجي. گڏ ۽ پاڻي: گڏ جڏهن روئبي کان پوءِ ٻوٽا چڱي طرح لڳي وڃن ته ڪڇي ۽ ٻوٽن تي هلڪي مٽي ڇاڙهجي. اهڙي طرح پندرهن ڏينهن ٻي گڏ ڪري وري مٽي ڇاڙهجي. پاڻي شروع ۾ به ٽي تڪڙا ڏجن. ان بعد سردي ۾ ڏهين پندرهن ڏينهن هر هفتي هفتي گرمي ۾ پاڻي ڏجي.

موري (Radish)

پوکيءَ جو وقت: جولاءِ کان جنوري
جنسون: ديسي اڇي ۽ ڳاڙهي ولاٽي ارلي مائٽو
بج جو مقدار: 100 کان 400 گرام في ايڪڙ
پوکيءَ جو طريقو: به اڍائي فوٽ جا ڪريا ڪڍي انهن جي ٻنهي پاسي ڪاٺيءَ سان ليڪ ڪڍي. ان ۾ بج پَٽي. مٿان ڍڪي ايترو ڪرين ۾ پاڻي ڏجي جيئن بج تائين رڳوسڪ پهچي. ٻوٽا ٽن چئن انجن جا ٽين ته پنجن ڇهن انجن تي ڇڏائي ڪڇي. ڪيميائي پاڻ: ڊي اي پي هڪ کان ڏيڍ ٻوري يوريا هڪ ٻوري ۽ پوٽاش هڪ کان به ٻوريون في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ به پيرا هڪ ٻوري يوريا هر پندرهن ڏينهن يا اين پي ڪي (17.17.17) جون 3 ٻوريون في ايڪڙ، هڪ ٻوري اين پي ڪي پوکيءَ وقت ٻي ٻوري اين پي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين ٻوري اين پي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا في ايڪڙ مهيني بعد ڏجي. گڏ ۽ پاڻي: جنهن روئبي کان پوءِ ٻوٽا چڱي طرح لڳي وڃن ته گڏ ڪڇي ۽ اهڙي طرح پندرهن ڏينهن ٻي گڏ ڪڇي. پاڻي شروع ۾ به ٽي تڪڙا ڏجن ان بعد سردي ۾ ڏهين پندرهن ڏينهن ۽ گرميءَ ۾ هفتي هفتي پاڻي ڏجي.

گوگڙو (Turnip)

پوکيءَ جو وقت: جولاءِ کان جنوري
جنسون: اڇا ۽ ڳاڙها
بج جو مقدار: به کان اڍائي ڪلو گرام في ايڪڙ
پوکيءَ جو طريقو: به اڍائي فوٽن جا ڪريا ڪڍي انهن ٻنهي پاسي ڪاٺيءَ سان ليڪ ڪڍي ان

۾ ٻج ڇڻي مٿان ڍڪي ايترو ڪرين ۾ پاڻي ڏجي جيئن ٻج تائين رڳو سيڪ پهچي ٻوٽا ٿن ڇڻن
انجن جا ٿين نه پنجن ڇهن انجن تي ڇڏائي ڪجي.

ڪيميائي پاڻ: ڏي اي پي هڪ کان ڏيڍ پوري يوريا هڪ پوري ۽ پوٽاش هڪ کان ٻه پوريون
في ايڪڙ پوکيءَ وقت ۽ بعد ۾ ٻه ڀيرا هڪ هڪ يوريا هر پندرهن ڏينهن يا اين پي ڪي
(17.17.17) جون 3 پوريون في ايڪڙ، هڪ پوري اين پي ڪي پوکيءَ وقت ٻي پوري اين پي
ڪي ۽ اڌ پوري يوريا پوکيءَ جي 15 ڏينهن ۽ ٽين پوري اين پي ڪي ۽ اڌ پوري يوريا في ايڪڙ
مهيني بعد ڏجي.

گڏ ۽ پاڻي: گڏ جڏهن ٻوٽا پنجن ڇهن انجن جا ٿي وڃن ته ڪڇي ۽ اهڙي طرح پندرهن ڏينهن ٻي
گڏ ڪجي پاڻي شروع ۾ ٻه ٽي ٽڪڙا ڏجن. ان بعد سردِي ۾ ڏهين پندرهن ڏينهن ۽ گرميءَ ۾
هفتي هفتي پاڻي ڏجي.

هرو (Fenugreek)

پوکيءَ جو وقت: منڊائڻي پوکي سيپٽمبر کان نومبر تائين پر جنوريءَ تائين لڳائي
سگهجي ٿو.

جنسون: ڊيسي ۽ قصوري

ٻج جو مقدار: 6 کان 8 ڪلو گرام في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: ننڍيون چورس ٻاريون ٺاهي، انهن ۾ ريح ڪري مٿان پاڻي ۽ ۾ ٻج ڇڻي
ڇڏجي.

ڪيميائي پاڻ: پوکيءَ وقت اين پي ڪي (17.17.17) هڪ پوري في ايڪڙ، ٻي پوري اين
پي ڪي ۽ اڌ پوري يوريا 15 ڏينهن بعد ٽين پوري اين پي ڪي ۽ اڌ پوري يوريا مهيني بعد ڏجي.
ان کان پوءِ هر لوب کان پوءِ هڪ پوري يوريا في ايڪڙ ڏجي.
پاڻي: گرميءَ ۾ هر هفتي ۽ ٿڌ ۾ ٻارنهن کان پندرهن ڏينهن ڏيڻ گهرجي.

سلاد (Lettuce)

پوکيءَ جو وقت: سيپٽمبر کان نومبر تائين

پوکيءَ جو طريقو: ٻن کان اڍائي فوٽن جا ڪريا ڪڍي ڪرين جي پنهي پاسي 9 انجن جي
مفاصلي ته چنگيون هڻي. ڪرين کي ايترو پاڻي ڏجي جيئن چنگين تائين صرف پاڻيءَ جو سيڪ
پهچي.

ڪيميائي پاڻ: پوکيءَ وقت اين پي ڪي (17.17.17) هڪ ٻوري في ايڪڙ، ٻي ٻوري اين پي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا مهيني بعد ڏجي. ان کان پوءِ هر لوب کان پوءِ هڪ ٻوري يوريا في ايڪڙ وجهجي. پاڻي: گرميءَ ۾ هفتي هفتي ۽ سرديءَ ۾ ٻارهين پندرهن ڏينهن.

ڏاڻا (Coriander)

پوکيءَ جو وقت: منڊائڻي پوک سيپٽمبر کان آڪٽوبر تائين تجويز ٿيل آهي. باقي سڄو سال پوکجن ٿا.

جنسون: ايراني ۽ ڊيسي:

ٻج جو مقدار: 6 کان 8 ڪلو گرام في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: ٻن ايڏن فوٽن جي ڪرين تي ٻنهي پاسن کان ليڪ ڪڍي ان ۾ ٻج ڇڻي. مٿان هٿ سان ڍڪي، سيڪ جيترو کين پاڻي ڏجي اهڙي طرح ناڙي به ڪري سگهجي ٿي. ٻج کي سڄي رات پساڻي رکجي ۽ پوءِ پوکجي.

ڪيميائي پاڻ: پوکيءَ وقت اين پي ڪي (17.17.17) هڪ ٻوري في ايڪڙ، ٻي ٻوري اين پي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا مهيني بعد ڏجي. ان کان پوءِ هر لوب کان پوءِ هڪ ٻوري يوريا في ايڪڙ وجهجي. پاڻي: گرميءَ ۾ هفتي هفتي ۽ سرديءَ ۾ ٻارنهي پندرهن ڏينهن.

سؤنف (وڏف) (Fennel)

پوکيءَ جو وقت: 15 آڪٽوبر کان نومبر جو سڄو مهينو

ٻج جو مقدار: 5 ڪلو گرام في ايڪڙ

پوکيءَ جو طريقو: ڏيڍ کان ٻن فوٽن جي مفاصلي تي قطارن ۾ پوکجي.

ڪيميائي پاڻ: پوکي وقت اين پي ڪي (17.17.17) هڪ ٻوري اين پي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا مهيني بعد ڏجي. 15 ڏينهن بعد ٽين ٻوري اين پي ڪي ۽ اڌ ٻوري يوريا مهيني بعد ڏجي. پاڻي: پهريون پاڻي مهيني بعد ۽ ٻيا پاڻي پندرهن ويهين ڏينهن ڏجن.

قوڏنو (Mint)

پوکيءَ جي وقت: نومبر کان ڊسمبر ۽ فيبروري کان مارچ.

ٻج جو مقدار: ڦوڏنو پراڻي پوکيل فصل جون پاڙون ڪڍي پوکجي. ان لاءِ چاليهه هزار کان پنجاهه هزار پاڙون پوکجن.

پوکيءَ جو طريقو: ڪرين تي ۽ قطارن ۾

مفاصلو: ڪريا ڏيڍ فوٽ جاهدن ۽ قطارون هڪ فوٽ تي ڪري پوکجن ۽ ٻوٽي کان ٻوٽي جو مفاصلو 6 انچ رکجي.

ڪيميائي پاڻ: پوکيءَ وقت اين پي ڪي هڪ ٻوري في ايڪڙ ۽ بعد ۾ هر لوب کان پوءِ يوريا هڪ ٻوري في ايڪڙ

پاڻي: شروعات ۾ ٻه ٽي پاڻي تڪڙا ۽ بعد ۾ هر هفتي گهرج مطابق.

ياچين جا جيت، بيماريون ۽ آءِ پي ايم

ياچين ۾ ٻن قسمن جا جيت ٿين ٿا. هڪڙا نقصانڪار جيت جيڪي ياچين کي نقصان رسائڻ ٿا ۽ ٻيا فائديمند جيت ٿين ٿا. جيڪي ياچين کي پنهنجي خوراڪ نٿا بڻائڻ پراهي نقصانڪار جيتن کي ڪاڻي پنهنجو پيٽ ڀرين ٿا ۽ ياچين کي نقصانڪار جيتن جي نقصان کان بچائڻ ٿا. اهڙن فائديمند جيتن ۾ تڏڻيون، پنيوريون، ڏينيو، ڪوريٽو وغيره اچي وڃن ٿا.

فائديمند جيتن جي ياچين ۾ گهڻي تعداد ۾ هئڻ جي صورت ۾ نقصانڪار جيتن جو تعداد گهڻو نٿو وڌي ۽ بيسٽيسائيڊس جي هروڀرو ڦوهارن جي ضرورت پيش نٿي اچي پر اڻڄاڻائي ۽ تڪڙي فائدي وٺڻ جي چڪر ۾ ياچين جا باغبان ياچي پوکڻ کان پوءِ جيئن ئي هڪ اڌ نقصانڪار جيت ڏسڻ ٿا، ته هڪدم بيسٽيسائيڊ يعني زرعي زهر جو ڦوهارو شروع ڪري ڏين ٿا. جنهن سان نه صرف هي ته نقصانڪار جيتن سان گڏ فائديمند جيت مري وڃن ٿا ۽ ڦوهاري جو اثر ختم ٿي مس ٿو ٿئي ته هڪدم ٻيا نقصانڪار جيت ظاهر ٿي پون ٿا ۽ اهي نقصان پهچائڻ ٿا.

ياچين ۾ نقصانڪار جيت عام طور تي ٻن قسمن جا ٿين ٿا. هڪڙا رس چوسڻ وارا جهڙوڪ، اچي مک، ساڻو مهلو، سست مهلو، ٿرڙو وغيره

اهڙي طرح ٻيا وري ياچين کي ڪاٺ وارا جيت جهڙوڪ، آمريڪي ڪينئون، تڏيون، لشڪري، ڪينئون وغيره اچي وڃن ٿا.

هنن ٻنهي قسمن جي جيتن مان رس چوسڻ وارا جيت ياچين تي شروع ۾ ئي ياچيون جڏهن گهڻيون سايون ۽ نرم هجن ٿيون. تڏهن حملي آور ٿين، جڏهن ته ياچين کي ڪاٺ وارا جيت بعد ۾ آهستي آهستي اچن ٿا ۽ پوءِ گهڻو ڪري ٻنهي قسمن جا جيت موجود هجن. ساڳئي وقت

پاڇين تي ڪيترن ئي قسمن جون بيماريون پڻ حملو ڪن ٿيون.

هنن نقصانڪارن کي زرعي سائنسدان "جيتن ۽ بيمارين جي ضابطي واري گڏيل حڪمت عملي، يعني آءِ بي ايم (IPM) واري طريقي سان ضابطي ۾ آڻڻ جي ڪوشش ڪن ٿا ۽ ان جون ئي حڪمت عمليون ٻڌائن ٿا.

پاڇين لاءِ آءِ بي ايم

فصلن (پاڇين) جي نقصانڪارن جي ضابطي واري گڏيل حڪمت عملي يعني آءِ بي ايم (IPM) هڪ اهڙي مؤثر ۽ ماحول دوست سوچ آهي. جنهن ۾ ڪيميائي زهرن يعني پيسٽيسائيڊس کي آخري هٿيار طور استعمال ڪيو وڃي ٿو جڏهن ته ان کان پهرين ٻين طريقن سان نقصانڪارن جي نقصان کان بچي سگهجي ٿو. آءِ بي ايم جي سوچ ۾ بنيادي اهميت ان ڳالهه کي ڏني وڃي ٿي ته جيت بيماريون يا گند گاهه اسان جي فصلن، پاڇين وغيره ۾ آخر شدت اختيار ڇو ٿا ڪن؟ شدت ڪيئن ٿا اختيار ڪن ۽ ڪڏهن ٿا ڪن؟ ۽ انهن جي شدت کي گهٽائڻ جا غير ڪيميائي طريقا ڪهڙا آهن؟ وغيره جنهن لاءِ آبادگار کي پهريان ئي اهي طريقا اختيار ڪرڻ لاءِ چيو وڃي ٿو. جن سان نقصانڪار شدت اختيار ٿي نه ڪن جو آبادگار کي ڪيميائي زهرن جا ڦوهارا ڪرڻا پون.

آءِ بي ايم جا چار مکيه اصول طئه ٿيل آهن:

- (1) صحت مند فصل اڻائڻ (Grow Healthy Crop)
- (2) فصل کي باقاعدي سان مشاهدي ۾ رکڻ (Observe Crop Regularly) يعني فصل کي روزانو چڱي طرح گهمي ڏسڻ ته جيئن ڪو به مسئلو ظاهر ٿيڻ شرط شروع ۾ ئي ان کي حل ڪري ڇڏجي.
- (3) دوست جيتن کي بچائڻ (Conserve Natural Enemies) جيئن ته فصلن ۾ نقصانڪار جيتن سان گڏ فائديمند جيت يعني اهي جيت جيڪي فصل کي نٿا کائڻ پر نقصانڪار جيتن کي پنهنجي خوراڪ بڻائڻ ٿا. انهن کي بچائجي.
- (4) آبادگار خود ماهر ٿي وڃي (Farmer Becomes Expert) آبادگار هروقت ٻين تي نه پاڙي پر هوائيتري ڄاڻ حاصل ڪري وٺي جو هو خود ماهر ٿي وڃي

- عملي طور تي پاڇين جي آءِ پي ايم ۾ هيٺين عملن تي زور ڀريو وڃي:
- (1) پاڇين ۾ گندگهه کي هرگز وڌڻ نه ڏجي. ڇاڪاڻ ته گندگهه جي اندرجيت جڻيا وڌيڪ شدت اختيار ڪن ٿا ۽ ساڳئي وقت پاڇين جي خوراڪ کڻي. انهن کي ڪمزور به ڪن ٿا.
 - (2) نائٽروجن وارو پاڻ گهڻو نه ڏجي. گهڻو پاڻ ڏيڻ سان پاڇيون ڪُڇ ۽ ساوڪ وڌيڪ ڪن ٿيون. جنهن جي ڪري جيتن جو حملو وڌي ٿو.
 - (3) بيمار بچ يا پيچارو هرگز نه پوکجي ۽ شروعات ۾ غير ڪيميائي طريقن کي اختيار ڪرڻ گهرجي.
 - (4) پاڇين جي روزانو ڇاڇ ڪبي رهجي.
 - (5) زرعي زهرن جو شروعات ۾ تڪڙو ڦوهارو ڪرڻ کان پاسو ڪجي

جيتن ۽ بيمارين جو غير ڪيميائي ضابطو

1. ڪششي ٻوٽا پوکڻ:

واڙيءَ جي چوڌاري سورج مڪي. مڪئي. يا جوئر جي قطار ضرور پوکجي. جن ۾ جڏهن بچ ايندو ته ان بچ تي پڪي ايندا جيڪي ان بچ کي کائڻ سان گڏ پاڇيءَ ۾ موجود نقصانڪار ڪيڻن کي به کائي ناس ڪندا.

2. باجهر جي اُن جو استعمال:

جيڪڏهن پاڇيءَ ۾ ڪيڻن جو حملو گهڻو هجي ته بنن سان باجهريءَ جي اُن جي لُپ ڇڻي وڃي ته ان تي پڪي ايندا جيڪي باجهريءَ جي اُن کي کائڻ سان گڏ ڪيڻن جو به خاتمو آڻي ڇڏيندا.

3. سرف ۽ پاڻيءَ جو ڦوهارو:

جيڪڏهن پاڇيءَ ۾ رس چوسڻ وارا جيت هجن ۽ پنن تي مٽي يا سڻپ يا ڪاري ماکيءَ جهڙي حالت هجي ته هڪ ڇمچو سرف جي پاڻوڊر جو ڪلهي واري ڦوھاري جي ڊٻي ۾ وجهي ڦوھارو ڪجي ته ڪافي حد تائين تدارڪ ٿي ويندو.

4. نمر جو استعمال:

نقصانڪار جيتن جي نقصان کان پاڇين کي بچائڻ ۽ ماحولياتي گدلاڻ کان بچڻ لاءِ نمر بهترين ذريعو آهي. عام طور تي ڏٺو اهو ويو آهي ته ڀڄين تي ڪيميائي زهرن جو بي حساب

استعمال ٿئي ٿو. جنهن تي نه صرف خرچ گهڻو ٿئي ٿو. پر مختلف رپورٽن مان ظاهر ٿيو آهي ته اهڙين پاجين ۾ زرعي زهرن جو اثر رهجي وڃي ٿو جيڪو پاجيون واپرائيندڙن جي صحت کي نقصان رسائي ٿو ان ڪري آءٌ ٻي ايمر نم جي استعمال کي وڏي اهميت ڏئي وڃي ٿي. نم هيٺين طريقن سان استعمال ڪري سگهجي ٿي.

I. نم جي پنن جو ڳار:

نم جي ڏهه ڪلو (10) کن ساون پنن کي ڪنهن ڊرم ۾ وجهي ايترو پاڻي ڀرجي جيئن ٻن چڱي ريت پسي وڃن. جنهن بعد انهن کي باهه تي ڪاڙهجي ۽ ايتري تائين ڪاڙهجي جيئن پاڻي سڪي هڪ لٽر وڃي بچي. بچيل هڪ لٽر ڳار کي سنهي ڪپڙي ۾ ڇاڻي. ڪنهن بوتل ۾ وجهي رکجي. جڏهن يوڪيل پاجين تي معمولي جيتن جو حملو نظر اچي ته ان وقت 100 ملي لٽر ڪلهي واري ڦوهاري جي ڊبي ۾ وجهي ڦوهارو ڪجي ۽ وري ائين ڏهين ڏينهن ٻيو ڦوهارو ڪجي. نم جي ڳار جو ڦوهارو ڪرڻ سان جيتوڻيڪ جيت مرندا ڪونه پر اهي واڙيءَ مان پڇي ويندا ۽ ٻاهران وري ٻيا نقصانڪار جيت واڙيءَ ۾ داخل نه ٿيندا.

II. نم جي تيل جو استعمال:

نم جون نموريون وڻ مان جيئن ڪرن ته انهن کي ميڙي ڇانو ۾ سڪائڻ لاءِ رکجي ۽ نموريون جڏهن بلڪل سڪي وڃن ته انهن کي گهاٽي تان پيڙائي، تيل ڪڍرائي، رکي ڇڏجي. جڏهن واڙيءَ ۾ جيتن جو معمولي حملو نظر اچي ته هڪدم 100 ملي لٽر نمورين جو تيل ڪلهي واري ڦوهاري جي ڊبي ۾ وجهي. هڪ ڄمڇو سرف جي پاڻوڊر جو ملائي. چڱي طرح گڏائجي ته جيئن تيل پاڻيءَ ۾ سرف جي مدد سان ملي وڃي ته پوءِ واڙيءَ ۾ ڦهاريو ڪجي ۽ اهو ڦاهارو ائين ڏينهن وري ورجائجي ته جيتن تي ضابطو اچي ويندو.

III. نم جي کڙ جو استعمال:

نمورين مان تيل ڪڍرائڻ کان پوءِ جيڪو کڙ بچي ٿو ان جا 5 ڪلو گرام 5 لٽر ٽهنڪنڊڙ پاڻيءَ ۾ وجهي. 2 ڄمڇا سرف جي پاڻوڊر جا وجهي. چڱيءَ طرح ملائي ڍڪ ڏئي 24 ڪلاڪن تائين رکي ڇڏجي. جنهن بعد ان کي هٿن سان مهٽي سنهي ڪپڙي ۾ ڇاڻي هڪ سؤ ليٽر پاڻيءَ ملائي واڙيءَ تي ڦوهارو ڪجي ته جيتن کان واڙيءَ کي بچائي سگهجي ٿو.

IV. نمورين جي پائوڊر جو استعمال:

سڪل نمورين کي پاڻيءَ ۾ تيستائين پَسائجي جيستائين نمورين جو ڪلون نرم ٿي وڃن جنهن بعد نمورين جون ڪلون لاهي گورن کي چانو ۾ سڪڻ لاءِ رکجي. جڏهن گوراسڪي وڃن ته انهن کي پينهين يا ڪٽي پائوڊر ٺاهجي. پائوڊر جي 3 ڪلو گرام وزن کي 24 ڪلاڪ پَسائي رکجي جنهن بعد ان کي سنهي ڪپڙي ۾ ڇائي هڪ سؤ ليٽر پاڻيءَ ۾ ملائي 8 کان 10 ڇمچا سرف وجهي ڦوهارو ڪجي.

5. ٿورم جو ڦوهارو:

هڪ ڪلو ڪٽيل ٿورم 20 چانهن وارا ڇمچا (100 گرام) سرف يا صابن 20 چانهن وارا ڇمچا گاسليٽ ۽ 5 لٽر پاڻي جو ڳار ٺاهيو جنهن لاءِ ٿورم گاسليٽ ۾ 24 ڪلاڪ پَسائي رکجي. ان کان پوءِ ان ۾ سرف يا صابن ۽ پاڻي وجهي چڱي طرح هلائي هلائي ڇاڻجي ڇاڻيل ڳار مان هڪ حصو ۽ 20 حصا پاڻي ملائي ياچين تي ڦوهارو ڪجي ته جيت جڻيان ضابطي ۾ رهندا.

6. تماڪ جو ڳار:

هڪ سؤ پنجاهه گرام تماڪ جي پنن کي ننڍا ننڍا ٽڪر ڪري هڪ لٽر تهڪندڙ پاڻيءَ ۾ وجهي ٻه چار تهڪا ڏئي چلهي تان لاهي 12 ڪلاڪن لاءِ رکو. ٻارنهن ڪلاڪن کان پوءِ هٿ سان چڱي طرح مهٽي ڪنهن سنهي ململ جي ڪپڙي ۾ ڇائي صاف بوتل ۾ وجهي رکو. جڏهن ياچين ۾ مهلو اچي مڪ، بخون پن ڪٽڻ وارا ڪي نشان نظر اچن ته هڪ حصو تماڪ جي ڳار جو ۽ 10 حصا پاڻيءَ جا پاڻ ۾ ملائي ڦوهارو ڪريو.

7. ڦوڏني جو ڦوهارو:

ڦوڏني جي هڪ ڪلو گرام پنن کي گهڙي هڪ سؤ لٽر پاڻيءَ ۾ چڱيءَ طرح ملائي ياچين تي ڦوهارو ڪريو ته پنن تي داغن وارين بيمارين کان بچاءُ ۾ مدد ملندي ڦوهاري لاءِ حجامن جي دڪانن تي استعمال ٿيندڙ هٿ وارو ڦوهارو استعمال ڪجي.

8. مال جي ڇيڻ جو ڦوهارو:

اڌ ڪلو گرام مال جا تازا ڇيڻا 5 لٽر پاڻيءَ ۾ وجهي چڱيءَ طرح گڏائي سنهي ڪپڙي ۾ ڇائي جراثيمي بيمارين جي ضابطي لاءِ ياچين تي ڦوهارو ڪريو.

9. چور کينئون ۽ پتاتا:

چور کينئون ٽمائن، مرچن ۽ شملہ مرچن کي ڏاڍو نقصان ڏئي ٿو. هي جيت رات جو نڪري
بيجاري جي ڏانڊين کي ٽڪي ٿو. ان لاءِ بيجاري وارين ٻارين ۾ رات جو پتاتي جا ٽڪر ڪري رکجن ۽ صبح
جواڻي ڏسوته انهن تي ڪئين ڪينڻان موجود هوندا جن کي هٿن سان ناس ڪجي.

پاڇين جا جيت، بيماريون ۽ ڪيميائي علاج

پاڇي	جيت	پيڻيسائيد	وزن في ايڪڙ/ 100 لٽر پاڻي
تماتا	اڇي مک، ساڻو مهلو.	ڪونفيڊور يا اميدا	250 ملي لٽر
	سست مهلو	پولويو يا ڊولو يا سولو يا ڊائنيٽوران	200 ملي لٽر
	اڇي مک، گهڻي تعداد ۾ هجي ته	موسپيلان يا راني يا سيلان	125 گرام
	آمريڪي ڪينئون، ميوي جو ڪينئون، لشڪري ڪينئون	پروڪليم يا ٽائيمر يا ٽائي ڪون ميچ يا ڊرون يا اسٽيورڊ	200 ملي لٽر 100-150 ملي لٽر
بيماريون			
آڳاٽو ساڙ	اسڪور	اسڪور	50 ملي لٽر 100 لٽر پاڻي ۾
	پاڇاڻو ساڙ	ريوس	240 گرام في ايڪڙ
	اڇي پونڊري	اسڪور يا بائيٽان فولير	50 ملي لٽر 100 لٽر پاڻي ۾
	ڊائوني ملڊيو	ٽاپسن ايمر يا ريڊومل گولڊ	250 گرام 100 لٽر پاڻي ۾
		ڪرزيب	500 گرام
پاڇي	جيت	پيڻيسائيد	وزن في ايڪڙ
پتانا	ساڻو مهلو، سست مهلو	اميدا يا ڪونفيڊور	200 کان 250 ملي لٽر
	پتاتي جو پيٽ، آمريڪي ڪينئون	پروڪليم، ٽائيمر، ٽائي ڪون	200 ملي لٽر 100 لٽر پاڻي ۾
	چور ڪينئون، لشڪري ڪينئون	ميچ يا ڊرون يا اسٽورڊ	100 ملي لٽر 100 لٽر پاڻي ۾
بيماريون			
آڳاٽو ساڙ، پاڇاڻو ساڙ	ريڊومل گولڊ يا ريوس		250 ملي لٽر 100 لٽر پاڻي ۾

	آلوجي وائرس	اڇي مک ۽ سست مهلي جي حملي کان ضابطو رکڻ ۽ موسيلان استعمال ڪريو	125 گرام 100 لٽر پاڻي ۾
پاڇي	جيت	بيستيسائيد	وزن في ايڪڙ
بصري	ٿرڙو	ڪيورا ڪران يا ڪريڪر	500 ملي لٽر
		اميدا	200 ملي لٽر
ٿور	آمريڪي ڪيٽون، چور ڪيٽون، لشڪري ڪيٽون	پروڪليم يا ٿائيسر يا ٿائي ڪون يا ميج يا ڊرون	200 ملي لٽر
پاڇي	جيت	بيستيسائيد	وزن في ايڪڙ
مٿر	بصر جو ساڙ، ڊائوني ملڊيو	ريڊومل گولڊ يا ڪرزيد يا ڊائين ايم	500 گرام
		ٽاپسن ايم	250 گرام
		اسڪور	50 ملي لٽر
پاڇي	جيت	بيستيسائيد	وزن في ايڪڙ
مٿر	چور ڪيٽون يا آمريڪي يا لشڪري، چڻي وارو ڪيٽون	پروڪليم يا ٿائيسر يا ٿائي ڪون يا ميج	100 ملي لٽر 100 لٽر پاڻي ۾
		ٿرائي گارڊ	30 ملي لٽر
		ڪونفيدور يا اميدا	250 ملي لٽر
		ٽاپسن ايم	200 گرام
		اسڪور يا بائسٽان فوليسر	50 ملي لٽر 100 لٽر پاڻي ۾
پاڇي	جيت	بيستيسائيد	وزن في ايڪڙ
	سست مهلو، اڇي مک	ڪونفيدور يا اميدا	250 ملي لٽر

	چور کينئون، لشکري کينئون	پروکلير، يا تائيمر، يا تائي کون يا ميچ يا درون	100 ملي لتر 100 لتر پائي م
	بیمارين	پيسٽيسائيڊ	وزن في ايڪڙ
	نشان واري بيماري	اسڪور يا ڊاء فينڪونازول	50 ملي لتر 100 لتر پائي م
پاڇي	جيت	پيسٽيسائيڊ	وزن في ايڪڙ
هربو	چور کينئون، آمريڪي کينئون ۽ تڏ	پروکلير، تائيمر، تائي کون ميچ يا درون	200 ملي لتر 125 کان 150 ملي لتر
	بیمارين	پيسٽيسائيڊ	وزن في ايڪڙ
	نشان واري بيماري	اسڪور يا ڊاء فينڪونازول	50 ملي لتر 100 لتر پائي م
	جيت	پيسٽيسائيڊ	وزن في ايڪڙ
سلاڊ	سائو مهلو	ڪونفيدور	250 ملي لتر
		ايڪٽارا	24 گرام 100 لتر پائي م
	چور کينئون، لشکري کينئون	پروکلير يا تائيمر، يا تائي کون ميچ يا درون	100 ملي لتر 100 لتر پائي م
	بیمارين	پيسٽيسائيڊ	وزن في ايڪڙ
	نشان واري بيماري	اسڪور يا ڊاء فينڪونازول	50 ملي لتر 100 لتر پائي م
پاڇي	جيت	پيسٽيسائيڊ	وزن في ايڪڙ
ڏاڏا ڦوڏنو	سائو مهلو	ڪونفيدور	250 ملي لتر
		ايڪٽارا	24 گرام 100 لتر پائي م
	اڏوهي، تڏيون	لارسبين	هڪ لتر

جور ڪينئون، لشڪري ڪينئون	پروڪليمير يا ٽائيمر يا ٽائي ڪون يا ميج يا ڊرون	100 ملي لٽر 100 لٽر پاڻي ۾
بيماريون	بيستيسائيد	وزن في ايڪڙ
نشان واري بيماري	اسڪوري يا ڊاءِ فينڪوناوول	50 ملي لٽر 100 لٽر پاڻي ۾
پاڇي	جيت	بيستيسائيد
سونف	سست مهلو	ايڪتارا يا اميدا يا ايدوانتيج
پاڇي	جيت	بيستيسائيد
گل	اڇي مک، سائو مهلو	ڪونفيدور
گوبي	سست مهلو	پلينر
بند		80 گرام 100 لٽر پاڻي ۾
گوبي	ڊائيمند بيڪ ماٺ، گوبي جو ڪينئون	پروڪليمير يا ٽائيمر يا ٽائي ڪون
بيماريون	بيستيسائيد	وزن في ايڪڙ
پيجاري جو ساڙ	ريڊومل گوئڊ	40 گرام في تانڪي
پاڇي	جيت	بيستيسائيد
موري	سست مهلو	پلينر
۴		80 گرام 100 لٽر پاڻي ۾
گوگڙو	جور ڪينئون، لشڪري ڪينئون	پروڪليمير يا ٽائيمر يا ميج
		100 ملي لٽر 100 لٽر پاڻي ۾

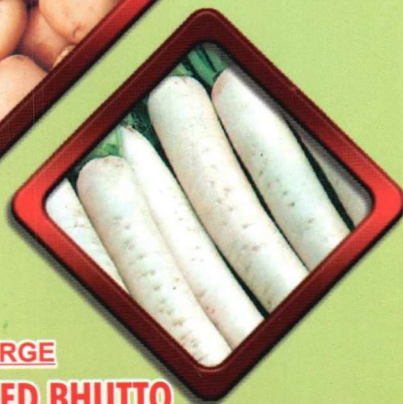
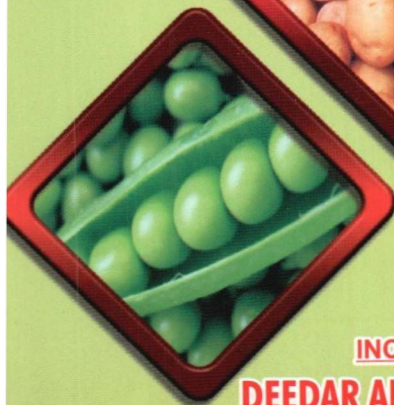
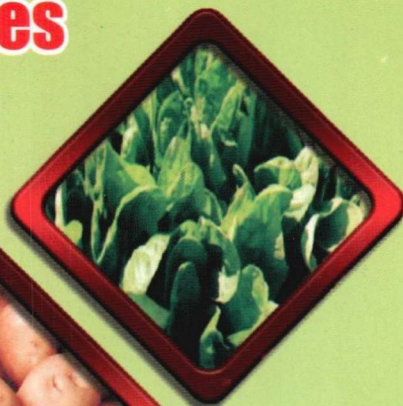
زهرن جي استعمال جو صحيح طريقو:

- (1) جيڪو به زهر ڦوهارو ڪرڻو هجي، ان جي مٿان ڏنل هدايتن کي پڙهي عمل ڪجي.
- (2) ڦوھاري ڪندڙ کي زهر جي اثر کان بچڻ لاءِ هٿن تي پلاسٽڪ يا ربڙ جا جواراب، اکين تي عينڪ، نڪ تي ماسڪ يا ڪپڙي جي ٻٽ، پيرن ۾ بوٽ ضرور پائڻ گهرجي.
- (3) ڦوھاري دوران ڪاٺ، پيٽ ۽ سگريٽ ڇڪڻ جي بلڪل اجازت ناهي، اهڙو ڪو به عمل ڪرڻ سان ڦوھارو ڪندڙ جي صحت خراب ٿيندي.
- (4) ڦوھاري ناهڻ يا ڦوھاري ڪرڻ واري جاءِ تي ٻارن بچن، ٻين ماڻهن، جانورن ۽ ڪڪڙن وغيره کي هرگز اچڻ نه ڏجي.
- (5) ڦوھاري ڪرڻ کان پوءِ هڪدم ڦوھاري واريون خالي ٿيلهيون، بوتلون يا دٻا وغيره ڪڍ کڻي پوري ڇڏجن ۽ گهرجي ڪنهن به استعمال ۾ نه آڻجن.
- (6) ڦوھاري واري مشين کي وهندڙ پاڻيءَ ۾ هرگز نه ڌوئجي نه ته اهو پاڻي هيٺ جڏهن جانور يا ماڻهو يا پکي پڪڙ پيئڻدا ته انهن جي صحت خراب ٿيندي.
- (7) ڦوھاري ڪيل باغ مان گهٽ ۾ گهٽ هفتو ڏهه ڏينهن ميوون نه پئجي ۽ باغ ۾ پوکيل گاهه وغيره نه لڙجي ۽ جيڪڏهن پاڇي پوکيل هجي ته اها به هرگز نه پئڻ گهرجي.
- (8) تيز هوا هلڻ مهل ڦوھارو هرگز نه ڪجي.
- (9) ڦوھاري واري اهڙي مشين استعمال ڪجي، جيڪا صحيح هجي.
- (10) فـرمـاري ڪرڻ جو مناسب وقت صبح يا شام آهي، منجهند جو گهڻي تيز اس ۾ ڦوھارو نه ڪجي.

WORLD BANK ASSISTED SINDH OFWM PROJECT

Rabi Vegetables & IPM

INCHARGE
DEEDAR AHMED BHUTTO

WRITER
GHULAM MUSTAFA NANGRAJ

**Directorate of Agriculture Information
Agriculture Extension Sindh, Hyderabad.**

Block - F, Shahbaz Building, Hyderabad.

Ph: 022-9200108, 022-9201276

2011-12

پڙهندڙ نسل . پ ن

The Reading Generation

1960 جي ڏهاڪي ۾ عبدالله حسين ”اُداس نسلين“ نالي ڪتاب لکيو. 70 واري ڏهاڪي ۾ وري ماڻِڪ ”لڙهندڙ نسل“ نالي ڪتاب لکي پنهنجي دورَ جي عڪاسي ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. امداد حُسينيءَ وري 70 واري ڏهاڪي ۾ ئي لکيو:
انڌي ماءُ جڻيندي آهي اونڌا سونڌا ٻارَ
ايندڙ نسل سَمورو هوندو گونگا ٻوڙا ٻارَ

هر دور جي نوجوانن کي اُداس، لڙهندڙ، ڪڙهندڙ، ڪڙهندڙ، ٻرندڙ، چُرندڙ، ڪِرندڙ، اوسيئڙو ڪُندڙ، پاڙي، ڪاڻو، ڀاڄوڪڙ، ڪاوڙيل ۽ وڙهندڙ نسلن سان منسوب ڪري سَگهجي ٿو، پَر اسان انهن سڀني وچان ”پڙهندڙ“ نسل جا ڳولائو آهيون. ڪتابن کي ڪاڳر تان ڪڍي ڪمپيوٽر جي دنيا ۾ آڻڻ، ٻين لفظن ۾ برقي ڪتاب يعني e-books ٺاهي ورهائڻ جي وسيلي پڙهندڙ نسل کي وَڌڻ، ويجهڻ ۽ هِڪَ ٻئي کي ڳولي سَهڪاري تحريڪ جي رستي تي آڻڻ جي آسَ رکون ٿا.

پڙهندڙ نسل (پڻ) ڪا به تنظيم ناهي. اُن جو ڪو به صدر، عهديدار يا پايو وجهندڙ نه آهي. جيڪڏهن ڪو به شخص اهڙي دعويٰ ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو ڪوڙو آهي. نه ئي وري پڻ جي نالي ڪي پئسا گڏ ڪيا ويندا. جيڪڏهن ڪو اهڙي ڪوشش ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو به ڪوڙو آهي.

جهڙيءَ طرح وڻن جا پڻ ساوا، ڳاڙها، نيرا، پيلا يا ناسي هوندا آهن اهڙيءَ طرح پڙهندڙ نسل وارا پڻ به مختلف آهن ۽ هوندا. اُهي ساڳئي ئي وقت اداس ۽ پڙهندڙ، ٻرندڙ ۽ پڙهندڙ، سُست ۽ پڙهندڙ يا وڙهندڙ ۽ پڙهندڙ به ٿي سگهن ٿا. ٻين لفظن ۾ پڻ ڪا خصوصي ۽ تالي لڳل Exclusive Club نه آهي.

ڪوشش اها هوندي ته پڻ جا سڀ ڪم ڪار سهڪاري ۽ رضاڪار بنيادن تي ٿين، پر ممڪن آهي ته ڪي ڪم اجرتي بنيادن تي به ٿين. اهڙي حالت ۾ پڻ پاڻ هڪٻئي جي مدد ڪرڻ جي اصول هيٺ ڏي وٺ ڪندا ۽ غير تجارتي non-commercial رهندا. پڻن پاران ڪتابن کي ڊجيٽائيز digitize ڪرڻ جي عمل مان ڪو به مالي فائدو يا نفعو حاصل ڪرڻ جي ڪوشش نه ڪئي ويندي.

ڪتابن کي ڊجيٽائيز ڪرڻ کان پوءِ اهم مرحلو ورهائڻ distribution جو ٿيندو. اهو ڪم ڪرڻ وارن مان جيڪڏهن ڪو پيسا ڪمائي سگهي ٿو ته ڀلي ڪمائي، رڳو پڻن سان اُن جو ڪو به لاڳاپو نه هوندو.

پڙهندڙ نسل . پڻ The Reading Generation

پَنن کي گليل اکرن ۾ صلاح ڏجي ٿي ته هو وَس پٽاندڙ وڌ
 کان وڌ ڪتاب خريد ڪري ڪتابن جي ليکڪن، ڇپائيندڙن ۽
 ڇاپيندڙن کي همٿائن. پر ساڳئي وقت علم حاصل ڪرڻ ۽ ڄاڻ
 کي ڦهلائڻ جي ڪوشش دوران ڪنهن به رُڪاوٽ کي نه مڃن.
 شيخ اياز علم، ڄاڻ، سمجھ ۽ ڏاهپ کي گيت، بيت، سٺ،
 پُڪار سان تشبيهه ڏيندي انهن سڀني کي بمن، گولين ۽ بارود
 جي مد مقابل بيهاريو آهي. اياز چوي ٿو ته:
 گيت به چڻ گوريلا آهن، جي ويريءَ تي وار ڪرن ٿا.

... ..

جئن جئن جاڙ وڌي ٿي جڳ ۾، هو ٻوليءَ جي آڙ چُپن ٿا؛
 ريتيءَ تي راتاها ڪن ٿا، موتي منجهه پهڙ چُپن ٿا؛

... ..

ڪالهه هُيا جي سُرخ گلن جيئن، اڄڪلهه نيلا پيلا آهن؛
 گيت به چڻ گوريلا آهن.....

... ..

هي بيت اُٿي، هي بم- گولو،

جيڪي به ڪٽين، جيڪي به ڪٽين!

مون لاءِ ٻنهي ۾ فَرَقُ نه آ، هي بيت به بم جو ساٿي آ،

جنهن رڻ ۾ رات ڪيا راڙا، تنهن هڏ ۽ چم جو ساٿي آ -

ان حساب سان اڻڄاڻائي کي پاڻ تي اهو سوچي مڙهڻ ته

”هاڻي ويڙهه ۽ عمل جو دور آهي، اُن ڪري پڙهڻ تي وقت نه

وڃايو“ نادانيءَ جي نشاني آهي.

پَن جو پڙهڻ عام ڪتابي ڪيڙن وانگر رڳو نصابي ڪتابن تائين محدود نه هوندو. رڳو نصابي ڪتابن ۾ پاڻ کي قيد ڪري ڇڏڻ سان سماج ۽ سماجي حالتن تان نظر ڪڍي ويندي ۽ نتيجي طور سماجي ۽ حڪومتي پاليسيون policies اڻڄاڻن ۽ نادانن جي هٿن ۾ رهنديون. پَن نصابي ڪتابن سان گڏوگڏ ادبي، تاريخي، سياسي، سماجي، اقتصادي، سائنسي ۽ ٻين ڪتابن کي پڙهي سماجي حالتن کي بهتر بنائڻ جي ڪوشش ڪندا.

پڙهندڙ نسل جا پَن سڀني کي چو، چالا ۽ ڪينئن جهڙن سوالن کي هر بيان تي لاڳو ڪرڻ جي ڪوٺ ڏين ٿا ۽ انهن تي ويچار ڪرڻ سان گڏ جواب ڳولڻ کي نه رڳو پنهنجو حق، پر فرض ۽ اڻٽر گهرج unavoidable necessity سمجهندي ڪتابن کي پاڻ پڙهڻ ۽ وڌ کان وڌ ماڻهن تائين پهچائڻ جي ڪوشش جديد ترين طريقن وسيلي ڪرڻ جو ويچار رکن ٿا.

توهان به پڙهڻ، پڙهائڻ ۽ ڦهلائڻ جي ان سهڪاري تحريڪ ۾ شامل ٿي سگهو ٿا، بس پنهنجي اوسي پاسي ۾ ڏسو، هر قسم جا ڳاڙها توڙي نيرا، ساوا توڙي پيلا پن ضرور نظر اچي ويندا.

وڻ وڻ کي مون پاڪي پائي چيو ته ”منهنجا پاءُ
پهتو منهنجي من ۾ تنهنجي پَن پَن جو پڙلاءُ.“
- اياز (ڪلهي پاتم ڪينرو)

پڙهندڙ نسل . پَن The Reading Generation